

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. - ΤΟΜΟΣ Θ'. - ΕΤΟΣ 19

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 16
Ἐξωτερικοῦ Φράγκ 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 2

(Ὁλισθεν τοῦ Βαρβακείου)

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΓΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τό γε νῦν ἔχον γινώσκωμεν ὅποια εἰσὶν αἱ προνομιῶχοι σεισμικαὶ χῶραι· ἀλλ' εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ προσδιορίσωμεν τὴν ἐποχὴν τῶν φαινομένων ;

Ἴδου τὸ ζήτημα εἰς ὃ πρὸ πολλοῦ καταγινομαι. Ἦδη δὲ θὰ διατυπώσω τὰ συμπεράσματα εἰς ἃ ἀπὸ τοῦ 1902 ἀσφαλῶς ἐξικόμεθα.

Ἡ πρόγνωσις τῶν σεισμῶν καὶ αἱ ἠφαιστειώδεις ἐκρήξεις

Πρόκειται ἐνταῦθα μόνον περὶ τῶν μεγάλων σεισμῶν, καθόσον ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ σειсмоγράφου γνωρίζομεν, ὅτι ἡ Γῆ σειεταὶ διηλεκῶς, οὕτως εἰπεῖν, ἀφοῦ οἱ παρατηρητὰ μᾶς σημειοῦσι 30,000 δονήσεις κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως.

Ἐν τούτοις εἰς τινὰς ἐποχὰς οἱ σεισμοὶ γίνονται ἰσχυρότεροι καὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐξακολουθεῖ ἐνίοτε ἐπὶ ὀλοκλήρους ἐβδομάδας. Ἄλλ' ἐὰν τοῦτο συμβαίνει περιοδικῶς, τότε ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀναζητήσωμεν εἰς τίνα φυσικὸν νόμον ὑπάγεται τὸ φαινόμενον.

Αἱ στατιστικαὶ πληροφοροῦσιν ἀφ' ἑτέρου ἡμᾶς, ὅτι οἱ σεισμοὶ ἐπέρχονται συχνότερον κατὰ τὸν χειμῶνα ἢ τὸ θέρος, ἐν ἀναλογίᾳ 3 1)2 πρὸς 1. Ὡσαύτως σημειοῦσι περισσότερας κινήσεις τὴν νύκτα ἢ τὴν ἡμέραν καὶ περισσότερας τὴν πρωΐαν ἢ τὸ ἑσπέρας.

Συνεπῶς, ἔξ ὅλων τῶν φαινομένων τὸ μᾶλλον συνδυαζόμενον πρὸς τὴν περιοδικὴν ταύτην κατάστασιν τῶν σεισμῶν, εἶνε ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἠλεκτρισμὸς, κατέχων τὴν πρώτην θέσιν.

Ἄλλοτε ἐν τῷ Illustration ὑπέδειξα, ὅτι αἱ μεγάλα ἠλεκτρικὰ καὶ μαγνητικὰ ἐκδηλώ-

σεις ὀφείλονται εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ὅτι αὗται φαίνονται συνδεόμενα μετὰ τῶν σεισμικῶν φαινομένων. Ἐν τοιαύτῃ ὄθεν περιπτώσει ὁ ἥλιος μεγάλως θὰ συντελῇ ἐν τῇ περιοδικῇ ἐμφανίσει τῶν τε σεισμῶν καὶ ἠφαιστειῶδων ἐκρήξεων.

Ἡ ἐξέλεξις τῆς παρατηρήσεως ταύτης εἶνε εὐκόλος, δεδομένου, ὅτι ἡ ἠλιακὴ ἐνέργεια ἐλαττοῦται κατὰ τι κατὰ ἐνδεκαετιάν.

Παρατηρήθη δὲ ὅτι αἱ ἐκρήξεις συμβαίνουν συχνότερον κατὰ τὰς ἐποχὰς, καθ' ἃς ἡ ἐνέργεια τοῦ ἡλίου εἶνε ἀσθενεστέρα.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σεισμοὺς, οὗτοι ἀκολουθοῦσιν ἕτερον νόμον — καὶ ἀπόδειξις τούτου ὅτι ἡ αἰτία αὐτῶν πολὺ διαφέρει τῶν ἠφαιστειογενῶν φαινομένων· ἐκδηλοῦνται δὲ αὗτοι ἰδίως καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἐνέργεια τοῦ ἡλίου μεταβάλλει αἰσθησιν, τοῦτέστιν ἐν τῇ αὐξήσει ἢ ἐλαττώσει τῆς θερμότητός του. Ὁ κανὼν δὲ οἷτος μοι ἐπέτρεψε νὰ προῖδω τοὺς τελευταίους σεισμοὺς. Αἱ σεισμικαὶ αὐτῶν ἐκδηλώσεις θὰ ἐλαττωθῶσι βαθμηδὸν μέχρι τοῦ 1911—1912. Ἄλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην αἱ ἠφαιστειογενεῖς ἐκρήξεις θ' αὐξήσονται πάλιν, διότι θὰ εὐρισκόμεθα εἰς μειοτικήν περίοδον τῆς ἠλιακῆς ἐνεργείας.

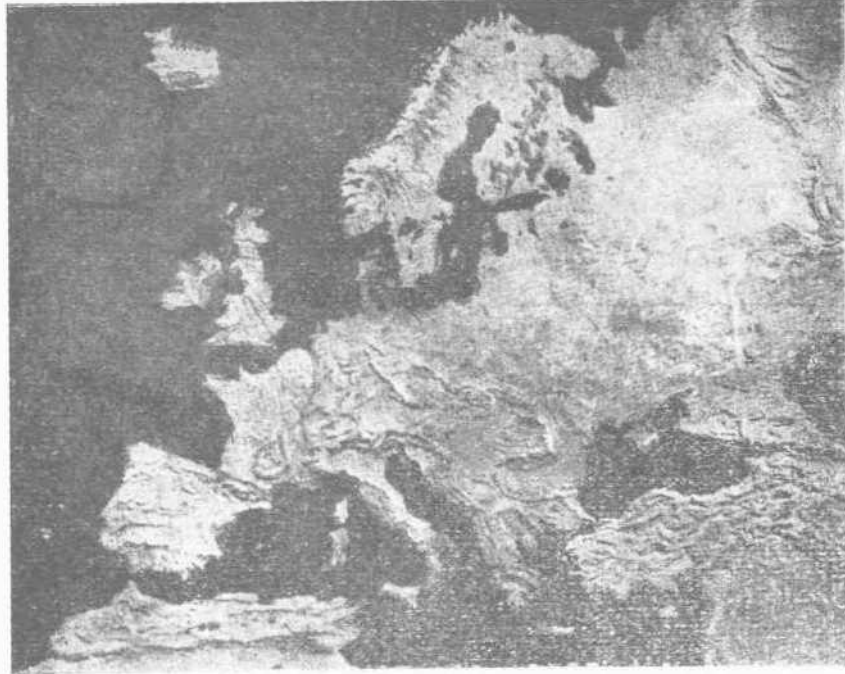
Τίνι τρόπῳ ὁ ἠλιακὸς ἠλεκτρισμὸς δεῖει τὴν γῆν.

Ὅποια σχέσις δύναται νὰ ὑπάρξῃ μετὰ τῶν φαινομένων τούτων καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἠμετέρου κεντρικοῦ ἀστέρος ;

Δι' ἐμμέσων μέσων ὁ ἥλιος δὲν ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῆς πορείας τῆς κυστολῆς τοῦ ἠμετέρου πλανήτου ;

Δοκιμάσωμεν μίαν ἐξήγησιν.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο, ἐκτὸς τούτου, φέρει εἰς σκέψιν περιοδικὴν τινα αἰτίαν, ἣτις ὅτε μὲν

Ἡ Ἐξόσθη ὡς ἔχει.

κατακρατεῖ τὸν γήινον φλοιὸν ἀνωθι τοῦ ἀερώδους ἢ ρευστοῦ πυρήνος, ὅτε δὲ, τὸνναντίον, τὸν ἀφίνει νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτοῦ. Πᾶσα διαστολὴ τοῦ φλοιοῦ θὰ εἴταινεν εἰς ἐλάττωσιν τῆς πιέσεως ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ πυρήνος, ἐνφ' πᾶσα συστολὴ θὰ ἐπέφερον ἀντίθετον ἀποτέλεσμα· ἀφ' ἑτέρου οἱ διαλυόμενοι ἄτμοι ἐκ τοῦ ὑποκειμένου ρευστοῦ μίγματος θὰ εἴταινεν νὰ διαφύγωσιν ἐκεῖθεν, παρασύροντες τὴν ἐξ ἐλαχίστης πιέσεως καταστάσαν ρευστὴν λάβαν πρὸς τὰς σχισμάδας καὶ ὁπῶς τῶν μεγάλων ρωγμῶν, ὁπόθεν λαμβάνουσι χώραν αἱ σεισμικαὶ κινήσεις καὶ αἱ ἠφαιστειώδεις ἐκδηλώσεις.

Τοῦτ' αὐτὸ συμβήσεται, ἂν διαστείλωμεν τοὺς λίθους τοῦ θόλου γερύρας τινός. Ἡ διαστολὴ θὰ καθίστα τὸ οικοδόμημα στερεότερον, ἐνφ' ἡ συστολὴ τοῦναντίον θὰ ἐπέφερε καθίσησιν καὶ κινήσιν καθόδου.

Ἡ μεταβαλλομένη γηίνη θερμότης οὐδὲν δύναται ἡμῖν νὰ ἐξηγήσῃ, διότι γνωρίζομεν, ὅτι ἀπὸ 16 μέτρων βάθους τοῦ ἡμετέρου ἑδάφους ἡ θερμοκρασία ἔχει ἀξιοσημείωτον σταθερότητα.

Ἐπιγυρότεροι ἐν τοῦτοις εἶμεθα, ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς τὸν ἠλεκτρισμόν. Πάντες γνωρίζουσι τὴν λουγδονικὴν λάγηνον, ἀλλὰ γενικῶς ἀγνοοῦσιν, ὅτι ἐὰν μεταβάλωσι τὴν ἠλεκτρικὴν φόρτωσιν τῆς λαγίνου, ὁ ὄγκος αὐτῆς θὰ μεταβληθῇ κατ' ἀναλογίαν. Πληροῦντες ὅθεν τὸν ἐξωτερικὸν ὄπλισμόν αὐτῆς, παριστώμενον ἐκ φάλλου κασιτέρου, ὁ ὄγκος αὐξάνεται, ἐνφ' τοῦναντίον συμβαίνει ἐὰν ἐλατ-

τώσωμεν τὴν φόρτωσιν.

Συνεπῶς ἐπὶ τῆς Γῆς ἡ ἀτμοσφαῖρα λαμβάνει τὸ μέρος τοῦ ἐξωτερικοῦ ὄπλισμοῦ. Ὁ μὲν φλοιὸς ἀντικαθίστησι τὸ δοχεῖον τῆς λαγίνου, ὁ δὲ ἐσωτερικὸς ὄπλισμὸς αὐτῆς παρίσταται ἀκριβῶς διὰ τοῦ ὑποκειμένου μίγματος, ἀποτελουμένου κατὰ μέγα μέρος ἐκ ρευστοῦ σιδήρου ἢ ἀτμῶν.

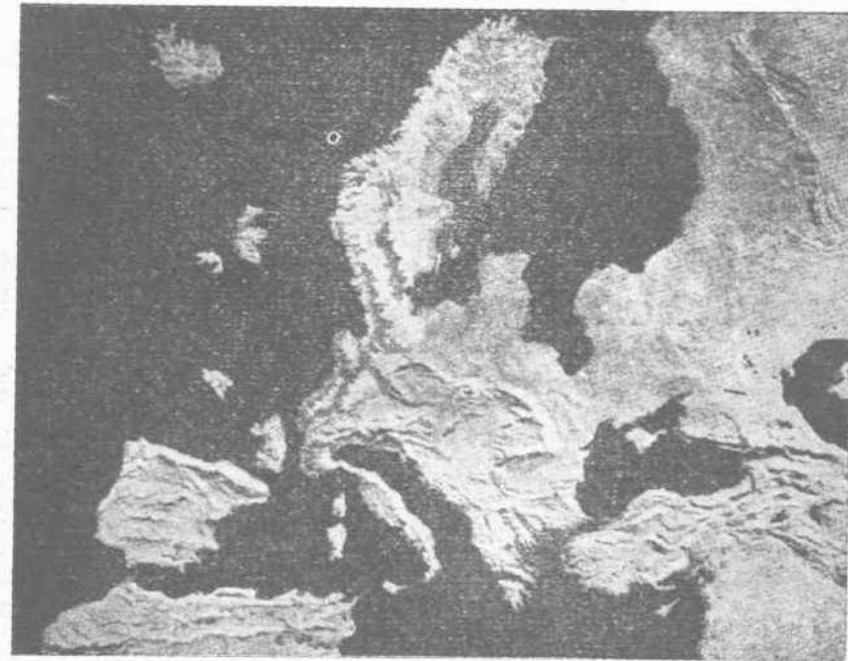
Ἐξετάσωμεν ἤδη τὰ γινόμενα. Ἡ ἠλεκτρικὴ φόρτωσις τῆς ἀτμοσφαιρας ὑπόκειται

εἰς τὰς γνωστὰς ἡμῖν μεταβολὰς, ἧτοι ἐλάττωσιν τῆς ἠλεκτρικῆς τάσεως τὴν πρωίαν, μεγίστην αὐξήσιν κατὰ τὸ ἑσπέρας, ὀλίγην μετὰ μεσημβρίαν. Ὡς δὲ εἶδομεν, οἱ σεισμοὶ τὴν αὐτὴν ἡμερησίαν μεταβολὴν κέκηνται· εἰσὶ συνεχέστεροι τῆς νύκτα καὶ τὴν πρωίαν. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὁπόταν τὴν πρωίαν ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε ὀλίγον φορτωμένη ἐξ ἠλεκτρισμοῦ, ὡς ἐκ τῆς συστολῆς τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, τότε ὑπάρχει τάσις πρὸς ἠφαιστειώδεις ἐκδηλώσεις. Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἠλεκτρισμὸς αὐξήθῃ, ἡ διαστολὴ αὐθωρεῖ ἐπέρχεται, ἐπιφέρουσα πρὸς τὸ ἑσπέρας τὸν περιορισμὸν καὶ τὴν κατάπαυσιν τῶν σεισμῶν. Ἡ συνάφεια αὕτη δὲν δύναται νὰ ἦ μᾶλλον ἐπιτυχής. Ἄλλ' ἔτι πλέον αὕτη ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθόσον αὐτὴ ἐκδηλοῦται ἐν ταῖς ἐτησίαις μεταβολαῖς διὰ τακτικῶν φαινομένων. Ἡ ἠλεκτρικὴ φόρτωσις ἐλατοῦται γενικῶς τὸν χειμῶνα καὶ αὐξάνεται κατὰ τὸ θέρος.

Ὡστε καὶ ἐνταῦθα ἡ αὐτὴ ἀκριβεία τοῦ πράγματος συμβαίνει.

Τὸ μέλλον τῆς γῆς... καὶ ἰδίως τῆς εὐρώπης

Ὅποταν ὁ φλοιὸς τῆς Γῆς συμπτυκνωθῇ ἐπαρκῶς, ἵνα ἀναδιπλωθῇ σημαντικῶς κατὰ τὰς περιοδικὰς ταύτας ταλαντώσεις, τί γενήσεται ἢ ἡμετέρα σφαῖρα; Ὅποταν αἱ ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ πυρήνος πιέσεις θὰ ἐπέρχονται διαρκῶς καὶ αἰσθητῶς, πῶς θὰ διάκεινται τὰ πιεζόμενα ἀέρια ἐν τῇ ἀπεράντῳ ταύτῃ ἐστία,

Ἡ μέλλουσα Εὐρώπη.

ἀφ' ἧς δὲν ἀπέχομεν ἢ δι' ἑνὸς ἀσημάντου φλοιοῦ ;

Φυσικῶς τρομεραὶ σεισμικαὶ δονήσεις θ' ἀπειλήσωσι σοβαρῶς τὸν ἄσημον αὐτὸν πλανήτην μας.

Ζητήσατε ἀπὸ τινος ἀστρονόμου νὰ σᾶς δείξῃ τὴν βασανισθεῖσαν καὶ ἀνατραπέυσαν ὄψιν τῶν δορυφόρων ἡμῶν. Ἡ σελινιακὴ ἐπιφάνεια παρουσιάζει ἡμῖν λίαν πιθανῶς τὴν ἀπελπιστικὴν θέαν κόσμου, ἐνθα ἡ ἠφαιστειογενὴς κατὰστασις, ἐν περιόδῳ σπασμῶν καὶ καταπληκτικῆς ἀγωνίας ἔθρηκε τέλος εἰς πᾶσαν πλανητικὴν ζωὴν.

Αἱ ἀπειλαὶ εὐτυχῶς αὐταὶ εἰσὶν ἔτι μακρὰν ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐντεῦθεν ἕως ἐκεῖ, πολλαὶ ἄλλαι παγίδες ἔχουσι παρεμβληθῆ τῇ πτωχῇ ἀνθρωπότητι. Καὶ ὅποια τύχη ἐπιφυλάσσεται τῷ ἡμετέρῳ ἐδάφει, τῇ ὡραία χώρῃ τῆς Γαλλίας; Ρίψατε ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἔναντι χάρτου, καὶ ἴδατε τὴν φαιᾶν ἐκείνην ταινίαν, ἧτις ἀναχωροῦσα ἐκ τῆς Σικελίας, διέρχεται ἐπὶ τῆς Ἰταλίας, περιστρέφεται εἰς τοὺς πόδας τῶν Ἀλπεων καὶ εἶτα μεταβαίνει ἀμελῶς νὰ ἐγγίσῃ τὴν Ἰστανδίαν, τὴν ἠφαιστειώδη ταύτην μικρὰν νῆσον ! Εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰνέ τις γεωλόγος διὰ νὰ συμπεράνῃ ;

Πολλὰς τινὲς ἠθέλησαν νὰ διαβεβαιώσωσι τοὺς Παρισίνους περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν βουλεβάρτων τῶν. Δὲν εἶμαι τῆς γνώμης τῶν. Ἡ Γαλλία εὐρίσκειται ὀλόκληρος καὶ οὐχὶ μακρὰν τεθλασμένης τινος γραμμῆς, ὡς τοῦτο μαρτυροῦσι τὰ ἠφαιστεια τῆς Ὠβέρνης. Καθ' ἐκίστην σημειοῦμεν σεισμῶς, ἀπὸ τοῦ Βελγίου

μέχρι τῆς Νίκαιας. Προφανῶς αἱ πεδιάδες δὲν εὐνοοῦσι τοὺς σεισμῶς, ἀλλὰ τί σημαίνει μία πεδιάς ἐκ 1,000 χιλιομέτρων ἐπὶ τῆς Γῆς ; Ἀφ' ἑτέρου εὐρισκόμεθα πολὺ πλησίον τῆς μεσογείου ἐκπέσεως (διαστολῆς) καὶ ἐπὶ πλέον ἢ δίπλωσις τῶν Ἀλπεων, ἧτις στηρίζεται ἐπὶ μίᾳ τῶν γωνιῶν, τῆς γηίνης πυραμίδος, διήκουσα δὲ ἀπὸ τῆς Νορβηγίας μέχρι τῆς Ἀβυσσινίας, δὲν χρονολογεῖται παλαιόθεν. Ἀλλὰ καὶ ποῖος γεωλόγος θὰ ἐτόλμα νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι ἡ διάπλασις αὕτη ἐπε-

ραώθη τό γε νῦν ἔχον ;

Ἡ ἀφύπνιαις τοῦ ἠφαιστείου τούτου τῶν μερῶν μας ἔσεται, ὡς φρονῶ, τρομερά.

Ἡ ἀρχίσασα συστολὴ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Γαλλίας, δὲν δύναται ν' αἰξήσῃ—αἱ μεσημβριναὶ ἡμῶν ἀκταὶ θὰ κατακλυδίσωσι πρῶτα—ἕως οὗ ἡ Μάγχι ἐνωθῇ μετὰ τῆς Μεσογείου.

Καὶ δὴ τότε κατακλυσμοὶ θὰ μεταμορφώσωσι τὸ ἡμέτερον ἑδάφος καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὰ ἠφαιστεια τοῦ κεντρικοῦ ἐπιπέδου θὰ ἐκδηλώσωσι τοῖς ἀνθρώποις ὅτι ἡ σταθερότης τῆς Γῆς εἶνε λέξις κενή.

Τὸ πᾶν ἐπὶ τῆς Γῆς παρέρχεται, τὸ πᾶν μετασχηματίζεται, οὐδὲν δὲ συνεπῶς εἶνε στάσιμον, ἐκτὸς Ἐκείνου, ὅστις ἔπλασε τοὺς κόσμους, καὶ ὅστις «δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις, ὁπόταν εὐαρεστήται, μεγάλα καὶ φοβερὰ μαθήματα».

ABBÉ TH. MOREUX

Συμ. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους τοῦ κ. Moreux, ἡ Πελοπόννησος καὶ ἡ Στερεὴ δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ μέλλον κατακλύσιμα τοῦ φλοιοῦ μας, πλὴν ἡ τάλαινα Κρήτη, αἱ Ἐπὶ ἀνήσοι καὶ τὸ Αἰγαῖον θὰ γίνωσι βορὰ τοῦ παμφάγου ἠφαιστου, καὶ θὰ κατέλθωσιν εἰς τὰ σκοτεινὰ βασιλείᾳ τὸν.

Φ. Π.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΝΟΒΕΛ

ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΤΟΥ 1908

“Ο έφευρέτης της δυναμίτιδος άφηκε θνήσκων περιουσίαν σηματοκωτάτην και τὸ περιώνυμον βραβείον Νοβέλ. Δηλαδή τὰ πέντε ἐτήσια ἐκ 200,000 φρ βραβείου, τὰ ὁποιεύμενα ἐπὶ τῶν Σουηδῶν ἀκαδημαϊκῶν, εἰς τὰς εἰσαδήσεις ἠθνικότητος προσωπικότητος, οἷτινες ἐν τῇ φυσικῇ, τῇ χημικῇ καὶ τῇ ἱατρικῇ ἢ τῇ ψυχολογίᾳ ἤθελον κάμει τὴν σπουδαιότεραν ἀνακάλυψιν, χάριν τῆς προσόδου τῶν ἐπιστημῶν, ἐν τῇ φιλολογοίᾳ εἰς τοὺς ἀγγραφεῖς τοῦ φραστιότου καὶ πνευματιότου ἔργου εἰς ἰδίαν, καὶ τέλος ἐν ταῖς πολιτικαῖς καὶ κοινωνιστικαῖς ἐπιστάμαις εἰς ἐκεῖνα τὰ άτομα, αἵτινα διὰ τῶν ἔργων των, τῶν ἀγγραφῶν καὶ τῆς ἐπιρροῆς των, ἐργάζονται διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην, διὰ τὴν ἀδελφοποίησιν τῶν λαῶν.

“Ἡ Γαλλία μέχρι τοῦδε τὸ πλείστον ἠνιοῖσθη ἐν τῇ διακομῇ τῶν βραβείων Νοβέλ, οὔτω δὲ καὶ ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ 1908, τὰ τῆς ἱατρικῆς καὶ τῆς Φυσικῆς, ἀνεπεμήθησαν εἰς δύο ἐν Γαλλίᾳ σοφοὺς.

“Ο εἰς εἷς ὁ ἐν Λουξεμβούργῳ γεννηθεὶς κ. Γοβουίλ Δίπμαν, ἐκ γονέων γάλλων. Ἄλλοτε μαθητὴς τοῦ Ἀνωτέρου Λυκείου, ἀφου ἐργασθῆναι εἰς διάφορα τῆς Γερμανίας ἐργαστήρια φυσικῆς, πρὸς ἐξάσκησιν ἐν ταῖς ἐν χρήσει ἐπιστημονικαῖς μεθοδῶν, ἐπαρτήθη ἐν Παριείοις καὶ ἀνηγερέθη διδάκτωρ διὰ τῆς ἐιαισίου διατριβῆς του ἐπὶ τῶν ἠλεκτρο-τροχοειδῶν φαινομένων, ἐφ’ ὧν καιαγίας ἐπιμελέως κατέληξεν εἰς τὴν κατοσκευρῆσιν τοῦ τριχοειδοῦς ἠλεκτρομέτρου, ἐνὸς ἐκ τῶν πολυτιμωτέρων καὶ ἠσιωθητοτέρων τῆς φυσικῆς ὀργάνων.

“Ο καθηγητὴς Γοβουίλ

Γενόμενος δ’ εἴτα μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ καταλαβὼν καθηγητικὴν ἑδραν ἐν τῇ Σορβόνῃ, ἀνεκάλυψε μεθόδον ἀπολυτοτάτην ἀλλὰ πρακτικωτάτην συνάμα, διὰ τὴν ἐγχεωσμον φωτογραφίαν, ἀνακάλυψιν, ἣν ἐκ περιβάλλει διὰ παγκόσμιον δόξην.

Διὰ τὸ σύνολον λοιπῶν τῶν ἐξόντων αὐτοῦ ἐπιστημονικῶν ἔργων ἀνεπεμήθη τῷ Δίπμαν τὸ βραβεῖον Νοβέλ τῆς Φυσικῆς τοῦ 1908.

Διὰ τὸ βραβεῖον τῆς ἱατρικῆς ἐκρίθη ἄξιος ὁ πολὺς Μετχινκόφ, γεννηθεὶς ἐν τῇ 1845 ἐν Ρωσίᾳ, κατὰ τὸ 1870, γενόμενος καθηγητὴς ἐν Ὀδηῶν καὶ τῷ 1890 ἐν

Παριείοις προσκολληθεὶς εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Παστέρ. Κατέστη διάσημος διὰ τῆς δημοσιευθείσης περὶ φαγοκυττώσεως θεωρίας του καὶ τῆς προφνιάσεως ἀσθενειῶν τινων.

Τὰ ζωικά ὄντα περικλιόσονται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ὄργανου τῶν, κίττωρα κινήσιν καὶ ἀκίνητα, τὰ φασκοκύττωρα τὰ ὁποῖα κίνησονται τὴν πορθέξον ἰδιότητα γὰ καταρῶγασιν (ἀπορροφῶσιν) τὰ χυμινώζοντα σώματα (ὄργανικά ἢ ἀνόργανα) τὰ ἐπιδεικτικά βλάθησιν ἐν τῷ αὐτόμῳ, ὡς αἱ ἐπὶ τῶν μικροβίων ἐκρινόμενα τοξίνα—περὶ ὧν κατωτέρω. Γίνεται λοιπὸν ἐν τῷ ὄργανισμῷ ἡμῶν ἀγὼν πεισματώδης μεταξὺ τῶν καλῶν καὶ κακῶν κυττῶρων.

“Οτι δὲ κατέστησε τὸν Μετχινκόφ ἐνδοξον εἶπε αἱ ἐργασίαι του περὶ προφνιάσεως κατὰ τῶν ἀσθενειῶν, τῶν ἐπίσης τρομερῶν διὰ τὴν ἀνῆρωπότητα, ὡς ἡ φυματίωσις.

Τὸ βραβεῖον τῆς ἱατρικῆς ὅπερ τῷ ἐδόθη ἐμοιράσθη εἰς ἡμισίαις μετὰ τοῦ γερμανοῦ ἱατροῦ Παύλου Ἐρλίχ, γεννηθέντος τῷ 1854 καὶ διορισθέντος τῷ 1896 διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν ἐπιδημικῶν νόσων. Ἐκτετε ἤρχισεν ἡ διάσημος ἐργασία του, ἣν εἰς καὶ τὸν ἐδέξασε. Ὁ Ἐρλίχ ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐξακρίβωσιν ζητήματος τὰ μάλιστα ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ δυσκολοτάτου, τῶν μικροβίων. Τὰ ἐν τῷ ἀνθρώπινῳ σώματι μικροβία ἐκρίνουσι δηλητήρια, τὰς τοξίνας. Εἰς ταῦτα ἀποδιδοῦνται τὰ συμπτώματα τῶν μισοματικῶν τοσημάτων.

Υπόσχον ὁμοῦ καὶ αἱ ἀντιτοξίνα, δηλαδή οἰοῖται κατέλληται πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς δληθρίου ἐνεργείας τῶν πρώτων.

Ὁ δόκιμος Ἐρλίχ καθώρισεν οὔτω ἀνεπιτοξικὴν τιμωμονίαν, ἐπιτρέπουσαν γὰ καθορίζεσθαι ἀκριβῶς οἱ ὄροι. Ὑπάρχουσι ἄλλως τε ὡν καθηγητῆς, ἐσχρημάτισε πῆλθος μαθητῶν, οἷτινες διύδοσαν τὴν θεωρίαν του.

Τὸ βραβεῖον τῆς χημίας ἐδόθη τῷ ἄγγλῳ σοφῷ Ε. Ρίτσεφορδ, καθηγητῇ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Καμβριδγης, διὰ τὰς ἐπὶ τῆς ραδιο-ἐνεργείας ἐργασίας του. Νέα πρὸς τοῦτοις φαινόμενα διὰ τὸ κοινόν. Σώματα τινὰ ἀποδιδοῦν ἀκτινοβολίας, ἄνευ οἰθμιῆς ἐξωτερικῆς φυσικῆς ἐπιρροῆσεως. Πρῶτος δὲ ὁ Μπέκερ ἐκ ἀνεκάλυψε τὰς ἰδιότητας ταύτας διὰ τοῦ οὐρανίου, τῷ 1896. Αἱ ἀκτινοβολίαι αὗται ἔχουσι τὴν ἰδιότητα γὰ καθιστῶσαι τὰ μόρια τοῦ αἰρος ἠλεκτροσμένα, γὰ προσβάλλουσι τὰς φωτογραφικὰς πλάκας καὶ γὰ ἐξεργάσωσι τὸν φωτογραφισμόν.

Αἱ ἀκτινοβολίαι αὗται εἰς νέον εἶδος ὑπόδειγμα τῆς παγκοσμίου ἐνεργείας. Ἡ φύσις των εἶνε ἀερώδης ἢ μήπως εἶνε ἰδιότης τις παρομοία τοῦ περιβάλλοντος αἵ-

1 Βραβεῖον Νοβέλ τοῦ 1903.

θέρος; Δὲν γνωρίζουμεν ἀκριβῶς, ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον συμπληροῖ τὸ ζήτημα εἶνε οἱ αἱ ἀκτινοβολίαι εἰσοι τριῶν εἰδῶν.

Αἱ ἀκτίνες ἄλλα ἐκτρέπονται διὰ τοῦ μαγνήτου καὶ ἔχουσι πολὺ ἀσθενῆ τὴν διεσπυτικὴν δύναμιν’ εἶνε εἰς φθορισμῶν διὰ θετικῶν ἠλεκτρισμοῦ.

Αἱ ἀκτίνες βῆττα ἴσαν ἐκτρέπομεναι διὰ τοῦ μαγνήτου, εἶνε ἀκούστωσ διεσπυτικά, ἠλεκτριζομένησ ἀρρητικῶσ καὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰς καθοδικὰς ἀκτίνας.

Αἱ ἀκτίνες γάμμα δὲν ἐκτρέπονται, εἶνε ἴσαν διεσπυτικά καὶ οὐδένα ἠλεκτρικὸν χαρακτηρησῶν πειρησιαζοῦσι. Εἶνε παρῶμοιαι ταῖς ἀκτίσι Χ.

Αἱ ἰδιότητες τῶν ραδιο-ἐνεργειῶν ἐμελετήθησαν ἐπίσης καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τοῦ ἐύχους Κουρί’ ἀνακαλέστωσις τὸ ράδιον καὶ τὸ πολωνιον.

Ἦδη τὸ θῶριον καὶ τὸ οὐράνιον ἦσαν γνωσιὰ τὰ σώματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπομονοῦνται καθαρὰ, ἐξάγονται ἐκ τῆς pechblende (οὐραίας ἐκρυσκομένης ἐν τοῖς μεταλλείοις τῆς Βοημίας).

Τὰ σώματα ταῦτα διαβιβάζουσι τὴν ραδιο ἐνεργείαν των εἰς ἄλλα σώματα διὰ τῆς ἐπαφῆς ἢ ἐπηρείας των, καὶ ταῦτα γίνονται μετὴν σειρῶν των ραδιο εἰεργά. Ἡ φύσις τῆς διαβιβαστικῆς ταύτης ἰδιότητος δὲν ἐγγνώσθη εἶτι, παρ’ ὅλας τὰς γενομένας ἐργασίας πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ οἴου.

Τὸ βραβεῖον τῆς φιλολογοίας ἐδόθη τῷ καθηγητῇ τῆς 1 Βραβείου Νοβέλ 1903

“Ο Α. Βραουν

φιλοσοφίας τῆς Ἰέουσ. Ἐνευ. Ὀλίγον γνωστός ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐνδύεος ὁ μωσ ἐν Γερμανίᾳ διὰ τῶν πολλῶν ἀξιολόγων ἔργων του : Στοιχεῖα νέας μεθόδου πρὸς σπουδῶν τῆς ζωῆς : Τὰ κύρια προβλήματα τῆς θρησκευτικῆς φιλοσοφίας τῶν ἐνεστώτων καιρῶν : Ἀγὼν πρὸς ἐπίτευξιν πνευματικῆς τινος ζωῆς : Αἱ βλέψεις τῶν μεγάλων σκεπτικιστῶν ἐπὶ τῆς Ἐπιστάμης καὶ τῆς ζωῆς : Τὸ ἐν τῇ θρησκείᾳ ἐνεχόμενον μέρος τῆς ἀληθείας.

Τίτοι : τὸ βραβεῖον τῆς εἰρήνης διευοιράσθη μετὰ τῶν κυρίων Μπάγκερ, Λουῶ καὶ τοῦ Ἀρνολδοῦ Σουηδοῦ. Ἀμφότεροι ἀνέρωσαν τὸ πλείστον τῆς ζωῆς των, πρὸς ἐξάλωσιν τῶν ἰδίων των ἐπὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

Σελλέ της

ΜΙΑ ΥΣΤΕΡΙΚΗ ΠΡΟΦΗΤΗΣ

Συμβιβαστικὸς ἴσαν παρῶδοξον ὅπερ κρατεῖ ἐν ἀνεκτικῇ τὸν ἱατρικὸν κόσμον τῆς Ἰταλίας, ἀρηγοῦνται ὡς ἐξῆς τὰ Ρωμαϊκά φέλλα

“Ὁ διάσημος ἱατρός τῆς Ρώμης Σάντης, ὅστις εἶνε μία εἰσημότης καὶ ἐν Ἐδρωτῇ ἀνεγνωρισμένῳ, ἐλεοκλείετο πρὸ μηνῶν τινων νεορίαν, ἀήκουσαν εἰς τὴν ρωμαϊκὴν ἀριστοκρατίαν, πάσχουσαν δὲ ἀτὸ ὄξειαν νευρασθένειαν καὶ ὀστερικὴν, ὡς ἐσχάτως οἱ ἱατροὶ νομίζουσι.

Ἡ κυρία αὕτη τὴν 2ον Δεκεμβρίου εἶπε τὰ ἐξῆς εἰς τὸν ἱατρόν της τοῦτον : — Ἀγαπητὲ ἱατρε, δὲν ἠδυνήθη γὰ κλείσω μίτη τὴν περισμένην νόκτα. Εἴμιτι ἀκόμω ἐντελῶ : τεταρταμέτη. Ἐβλεπω ὅτιωσ ἤδη οἷσ βλέπω ὀρθοαιμοφανῶσ τὴν Μεσοήνην κατεστραμμένην. Γράφω ἤδη εἰς τὸν βασιλέα μας γὰ λάβη σοβροῦλ μέτρα, ὅτιωσ σῶσῃ τοῦσ κωτοίκους της. Σῆς ὅτιω πηγαίνετε καθ’ ἐκάστην σπὸ Πιλάτι, οἷσ παρκαλῶ πολὺ γὰ ἐγχειρήσετε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν εἰς τὸν Βικτωρῶ Ἐμμανουὴλ καὶ συστήσετε τὰ δέοντα.

Ὁ ἱατρός τὴν καθυσόχασε, ὅσον ἠδύνατο καὶ ἔδωκε τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ θηλάκιόν του, φρονῶν, ὅτι ἡ πελάτις του, ὡς ἐκ τῆς ἀσθετικῆς καταστάσεως, δὲν εἴξευσε τί ἔλεγε ! Ἐν τῇ ἐπιστολῇ της ταύτη ἔλεγε πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ἰταλίας γὰ σπεύσῃ ἀμέσως πρὸς βοήθειαν τῶν κατοίκων τῆς Μεσοήνης, τὴν ὁποῖαν ἀπειλεῖ δεινὸς καὶ φοβερός κατακλυ-

σμός. Βλέπω, προσθέτει, τὴν θάλασσαν καὶ τὴν γῆν ἠνωμένασ πρὸς ἀπορρόφησιν τῆς ὀραίας μας πόλεως. Τὸ φοβερόν δὲ αὐτὸ δυσστέχημα θὰ λάβῃ χώραν τὴν 8, 18 ἢ 28 τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, ἀφεύκτως ὅμως.

Ἡ ἀσθετὴς τότε ἐφαίετο ἐξω φρενῶν. Τὴν ἐπαύριον ὅμως, ὅτε ἐμαθε παρὰ τοῦ ἱατροῦ, ὅτι ἐνεχείρησε τὸ γράμμα εἰς τὴν Α. Μ. ἠρόχασε καὶ συγκατετέθη γὰ λάβῃ τροφήν καὶ τὰ διορισθέντα αὐτῇ φάρμακα.

Ἦτιο τότε ἡ 3η Δεκεμβρίου. Τὴν νόκτα δὲ τῆς 7ης πρὸς τὴν 8ην τῇ ἐπῆλθε μεγάλη ὀστερικὴ κρίσις. Ἐκκλίετο, ἐγῶ ἀξεν, ἐκλαίεν ἀδιακόπως, ἐρωτώσα ἔαν ὁ Βασιλεὺς διέταξε τὴν ἐκκένωσιν τῆς Μεσοήνης. Ἐπίσης κατὰ τὰς νόκτας τῆς 17ης καὶ 26ης ἢ αὐτῇ τραγικῇ κατάστασις ἐπανελήφθη εἰς βαθμῶν τόσον μέγαν, ὅστις οἱ συγγεεῖς της ἐνόμοσαν, ὅτι ἤγγικε τὸ τέλος της. Ἡ ὀστερικὴ αὐτῇ κατάστασις δὲν ἔπαυσε παρὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 28ης. Τὴν ἐσπέραν δὲ ἐκείνην, τὰ νεῦρά της κατηνυράσθησαν καὶ ἠδυνήθη γὰ κοιμηθῆ Ἦτιο ἐντελῶσ ἦονχος καὶ σκεπτικῇ. Πλήν ἡ Μεσοήνη εἶχε καταστραφῆ.

Ὁ ἱατρός Σάντης εἰς τὸν ὁποῖον ἔκαμε τὴν μεγαλειότεραν ἐντύπωσιν τὸ γεγονός τοῦτο καὶ ὅστις μέχρι τότε δὲν ἔδιδε τὴν παραμικρὴν σπουδαιότητα εἰς τοιοῦτον εἶδος φαινομένων, ἠλλάξεν ἐντελῶσ γνώμην, ἐτοιμάζει δὲ ἐκθεοιν ἤδη, τὴν ὁποῖαν θὰ ἐποβάλλῃ εἰς

Ἱατρικὴν Ἀκαδημίαν. Ἡ πελάτις του ἐπίσης θὰ ἐξετασθῆ παρ' ὄλων τῶν ἱατρικῶν ἐπισημοτήτων τῆς Ἰταλίας.

Ἡ δὲ προφητικὴ ἐπιστολὴ ἐδόθη εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις ἀκολουθεῖ μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος, τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης.

Συμ. «Φ». Εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅτι καὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὸν πνευματισμόν;

Η ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου—σφώτατα παραβαλλόμενον πρὸς λεπτιοτάτην μηχανήν—φθείρεται μὲ τὸν χρόνον καὶ καταστρέφεται, ὅπως ὅλα τὰ πράγματα. Καθὼς ὅμως διατηροῦνται περισσότερον ἐκείνα τὰ πράγματα, ἅτινα μετ' ἐπιμελείας μεταχειρίζομεθα, οὕτω καὶ τὸ σῶμά μας, ἂν δὲν τὸ ἐπιμεληθῶμεν, καταστρέφεται ταχύτερον ἐκ τῆς πολλῆς καὶ ἀερίου ἐργασίας εἰς ἣν ὑποβάλλεται. Τὸ ἐπαχθέστερον δὲ ἔργον διὰ τὸν ἀνθρώπου πρὸ πάντων εἶνε ἡ χώνευσις. Προσοχὴ μὴ ἡ πεπικὴ μηχανὴ ἀπαυθίσασα παύσῃ τὴν ἐργασίαν τῆς. Κόπτεται ἡ θέρμῃς, ἄρα αὐτὴ ἡ ζωὴ μας. Ἴδου τί ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐσχάτως ἀνέπτυξε Γάλλος ἱατρός:

Πότε καὶ πῶς νὰ τρώγωμεν.—Διανομὴ τῶν γευμάτων.—Ποικιλία τῶν ἐδεσμάτων.—Ν' ἀποφεύγωμεν τὰ πολὺ ψυχρά.—Μέθοδος χωνεύσεως.—Τὸ βάρος ἐνὸς γεύματος.

Οἱ Ἕλληνες τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων παρέκθητο εἰς τρία γεύματα, ὧν τὸ ἐν—τῆς μεσημβρίας—ἦτο ἐπίσης ἡρωϊκώτατον καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε εἶδε νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀνάπαισις μακροτάτη. Τὰ δύο ἄλλα ἦσαν πολὺ συνοπτικά, τοῦ ἐνὸς ἐπακολουθοῦντος τὴν ἔγερσιν καὶ τοῦ ἄλλου προηγουμένου τῆς κατακλίσεως.

Ἀλλὰ σήμερον τὸ modus vivendi ἤλλαξεν αἰσθητικῶς—λόγω τῆς μεγίστης δραστηριότητος, ἣν ὁ ἄνθρωπος καταβάλλει πρὸς καίσχυσιν ἐν τῇ βιοσίῳ.

Τὸ πρόγευμα τῆς πρωίας, τὸ ὁποῖον προηγείται τῆς ἡμερησίας ἐργασίας ἔχει πολὺ ἐνδιαφέρον, ἐνῶ τὸ μεσημβρινὸν γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐπακολουθεῖ κατόπιν πολυώρου ἐργασίας, δὲν εἶνε τύσης σπουδαιότητος, ὅσον τὸ ἔσπερινόν τὸ ὁποῖον τεματίζει τὴν ἡμερησίαν ἡμῶν θέρμην.

Ἐν τούτοις ὁ καθὼν οὗτος δὲν εἶνε γενικός, ἀλλὰ ποικίλλει ἀναλόγως τῆς φυλῆς, τοῦ τόπου, τῶν συνηθειῶν, τῶν ἐποχῶν, τῆς κοινωνικῆς θέσεως, τῶν ὑποχωρέσεων καὶ ἀκόμη καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ὁρέξεων.

Ὅπου ἡ ἐπιστήμη ἀδυνατεῖ νὰ ἐξηγήσῃ, δὲν δίδει προσοχὴν ἢ ἀποφαίνεται ἀνεξετάσιως, ὅτι πρόκειται περὶ ὀστερισμοῦ ἢ παραφροσύνης. Ὅταν ὅμως τὰ πράγματα τὴν διαψεύδουν, ἀναλαμβάνει σοβαρῶς τὰ ἐξετάσῃ κατόπιν ἐσοτῆς!

Τὸ προκείμενον φαινόμενον εἶνε ἀνατιθερμῶς—κατὰ τὸν πνευματισμὸν ἐκδήλωσις μεσολαβήσεως ξένου πνεύματος.

Φ. Π.

ΕΙΝΕ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Κατὰ τὸ πλεῖστον ὅμως ἡ διανομὴ τῶν γευμάτων γίνεται ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν. Ἦδη ὅμως αἱ συνηθίαι αὐταὶ τείνουν νὰ μειριασθοῦν καὶ δὴ εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν.

Τὸ πρόγευμα τῆς μεσημβρίας, τὸ ὁποῖον μερικοὶ κακῶς ὀνομάζουν οὔτω, τείνει νὰ γίνῃ τὸ ἐπίσημον γεῦμα, ἐνῶ τὸ ἔσπερινόν δεῖπνον χάνει τὴν σπουδαιότητά του.

Ὅταν ὅμως προσκλήθῃ τις εἰς γεῦμα—καὶ τοῦτο γίνεται συνηθῶς τὴν ἑσπέραν—γνωρίζει ὅτι τὸν ἀναμένει λουκούλειος ἀγὼν, ὅστις θὰ τὸν ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὰς συνηθείας του. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν τὰ ἐπίσημα ταῦτα δεῖπνα εἶνε σχεδὸν καθημερινά, ἡ ὑψηλὴ αὐτὴ τάξις ἐξέρχεται τοῦ κανόνος καὶ ἀκολουθεῖ ἄλλην τακτικὴν, ἐπιβολομένην ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, ἀφοῦ ἄλλως τε τὸ σῶμα, ἀπὸ τῆς δεούσης ἀναπαύσεώς του μετὰ τὴν 10ην τοῦλάχιστον βραδινήν ὥραν, ἀπ' ἐναντίας ἐξακολουθεῖ καταπονούμενον μέχρι τῶν προῶντων σχεδὸν ὡρῶν.

Ἡ ποικιλία τῶν φαγητῶν εἶνε ἀναγκασιότατη, διὰ τοὺς αἰστούς, οὔτινες δὲν εἶνε ποτὲ δυνατὸν ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς τὴν φτυοφαγίαν τῶν χωρικῶν, ζῶντων ὑπὸ ἄλλας συνθήκας. Εἶνε ἀπαραίτητος ἡ χορῆσις τοῦ κρέατος, πλουσίου εἰς ἄζωτον, τοῦ ὁποῖου τέσση κάμνουσι κατανάλωσιν οἱ τῶν πόλεων κάτοικοι λόγω τῆς ὑπερβολικῆς ἐργασίας καὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ βίου.

Ὅμως λοιπὸν ἐκλεκτικοί: Ἄς μάθωμεν νὰ ἐπωφελοῦμεθα τῶν δωρημάτων τῆς φύσεως, τὰ ὅποια εἰς ἐκάστην ἐποχὴν μᾶς προσφέρει. Τὸ κρέας, οἱ ἰχθεῖς καὶ τὰ λαχανικά, πλούσια εἰς ἄζωτον, ἄς ἐναλλάσσονται μὲ τὸν ἄρτον, τὴν ὄρουσαν καὶ τὰ γεώμηλα, παρέχοντα ἀνθρακικὰ ὀξοξείδια, τὸν τυρὸν καὶ τὰ ὠά—δίδοντα τὸ λεύκωμα—τὰ κωπά λαχρινά, ὠφελιμώτατα διὰ τὰ ἀλκάλια των καὶ τὸν σί-

δηρον, καὶ τέλος τοὺς καρπούς, πλουσίους εἰς σάκχαρον καὶ ὕδωρ.

Κακὴ εἶνε καὶ ἡ συνηθία τῶν μονοτόνων ἐβδομαδιαίων ἐπαναλήψεων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῶν φαγητῶν. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ ἐπιφέρει τὴν ἀγδίαν καὶ τὴν ἄνευ ὁρέξεως βρωσιν. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἐπιδορᾷ ὀλεθρίως εἰς τὸν στόμαχον, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τελείως τὸ βαρὺ τῆς θέρμης ἔργον, ἄνευ τῆς καλῆς διαθέσεως τοῦ ἀνθρώπινου ὄργανισμοῦ. Ὁ κ. Ἀρμὰν Γκωτιὲ λέγει, ὅτι ὁ στόμαχος ἔχει τὴν συνείδησίν του, ἐφ' ἧς ἀντιδρῶσιν αἱ αἰσθήσεις τῆς ὀρέξεως, τῆς ὀσφρήσεως, τῆς γεύσεως, ὡς καὶ αἱ ψυχικαὶ ἐντυπώσεις μὲ τὰς συγκινήσεις καὶ τὰς ἀναμνήσεις. Τοῦτο ἀπέδειξε ἐπιστημονικῶς ὁ Πανλώφ. Ἀπέδειξε δηλαδή ὅτι ἡ θέα τῶν εὐχαρίστων ἐδεσμάτων, ὡς καὶ ἡ ὄσμη των, παράγει, πρὸ πάσης ἐπαφῆς μετὰ τοῦ στόματος καὶ τοῦ στομάχου πλήμμυραν σιέλων καὶ γαστρικοῦ ὕγρου προετοιμαζομένης οὔτω τῆς χωνεύσεως. Πρέπει λοιπὸν ἡ θέα, ἡ ὄσμη καὶ ἡ ἐκλεκτικότης τῶν φαγητῶν νὰ ἐπιδρῶσιν εὐχαρίστως ἐπὶ τῶν ψυχικῶν ἡμῶν αἰσθήσεων, διὰ τὰ διαθέσωσιν εὐμενῶς τὸν στόμαχον εἰς τὸ προετοιμαζόμενον βαρὺ ἔργον.

Εἶνε δὲ παρατηρημένον, ὅτι ὅσοι τροφαὶ δὲν εἶνε εὐάρεστοι εἰς ἐν ἄτομον, δὲν εἶνε δεκτικαὶ καὶ ὑπὸ τοῦ στομάχου, οὔτω δὲ μὴ πεπτόμεναι καλῶς ἀποβαίνουσιν ἐπιβλαβεῖς, παρ' ὅλα τὰ ουστατικά των. Καὶ βλέπομεν συγχάρις ἀνθρώπους ἐξεμοῦντας τὰ γαλακτερά ἢ ἀδιαθετόντας κατόπιν τῆς βρώσεως τοιούτων. Αἰτὶ λοιπὸν τὰ θρεπτικώτατα αὐτὰ τροφίμα ἀποβαίνουσιν ἐπιβλαβῆ; Διότι δὲν τρώγονται μὲ ὄρεξιν καὶ εὐχαρίστησιν ἀλλὰ διὰ τῆς βίας. Ὅσοι μεγίστη ἐπιμέλεια πρέπει νὰ καταβάλληται διὰ τὴν ἐκλεκτικότητα τῶν ἐδεσμάτων καὶ τὴν ποικιλίαν των, καθὼς καὶ διὰ τὴν καλίσθητικὴν παρασκευὴν των.

Ὅλιγα τινα καὶ περὶ τῆς θερμοκρασίας τῶν τροφῶν δὲν θὰ εἶνε ἀνωφελῆ. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ κόσμος δὲν δίδει προσοχὴν ἐπὶ τοῦτου. Καὶ ὅμως ὡς θὰ ἴδωμεν εἶνε σπουδαιότατον. Γενικῶς αἱ στερεαὶ τροφαὶ πρέπει νὰ εἶνε θερμαὶ καὶ αἱ ὑγραὶ ψυχραὶ. Μὴ συγκόμωμεν ὅμως τὸ θερμὸν μὲ τὸ καῖον καὶ τὸ ψυχρὸν μὲ τὸ κατεψυγμένον. Πρωῖτοι οἱ ὀδόντες θὰ ὑποφέρουν ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης, καταστρεφόμενον τοῦ σμάλτου αὐτῶν, ἔπειτα δὲ καὶ ὁ στόμαχος θὰ αἰσθανθῇ τὰ ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς μεγάλης ἀντιθέσεως τῶν θερμοκρασιῶν.

Συνεχῆ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι τροφαὶ ὑπερβαίνουσαι τὴν θερμοκρασίαν τῶν 50⁰ ἐπι-

φέρουν δυοφορίας καὶ προσβάλλουσι τὴν βλενώδη. Τὰ δὲ κατεψυγμένα ποτὰ ἐξασθενοῦσι τὸν στόμαχον καὶ εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνα εἰς τινὰς περιστάσεις. Ἀπ' ἐτέρου ἢ βρώσις στερεῶν ψυχρῶν τροφῶν εἶνε βαρεία καὶ δύσπεπτος διὰ τὸν στόμαχον. Δηλαδή τὰ σαλαμικά, χοιρομοῖρια, πικτὴ κτλ. τὰ ὅποια μὴ ἔχοντα τὴν ἀπαιτουμένην θερμοκρασίαν, δὲν ρευστοποιοῦνται εὐκόλως ἐν τῷ στομάχῳ. Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει καλὸν εἶνε μετὰ τὰ ψυχρὰ ταῦτα φαγητὰ ἐν κύπελον τείου ἢ καφέ.

Ἐπίσης καὶ ἡ τάξις τοῦ τρώγειν εἶνε ἀπαραίτητος. Τὰ ἔκτακτα καὶ ἀκατάστατα ἐπὶ ποδὸς γεύματα ἄς λείπουν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ τακτικά ἄς μὴ σίμεθα λαίμαργοι καὶ ἀπληστοί. Σοφὴ συμβουλή σοφιστῶν: Νὰ ἐγειρώμεθα τῆς τραπέζης φιλάσσοντες ἀκόμη ὀλίγην ὄρεξιν.

Γνωρίζετε δὲ πόσον ζυγίζει τὸ βάρος ἐνὸς γεύματος; 550 γραμμάρια ἄνευ τῶν ποτῶν, μετ' αὐτῶν δὲ χίλια περίπου γραμμάρια. Ὁ χωρικὸς ὅμως τρώγει τροφὴν βάρους 1000—1500 γραμ. ἄνευ τῶν ποτῶν. Καὶ ἐν τούτοις ὁ αἰσθὺς τρέφεται καλλίτερον χάρις εἰς τὴν ἐκλεκτικότητα τῶν τροφίμων. Παρ' ὅλην δὲ τὴν αἰσθητὴν δυσαναλογίαν τῶν ποτῶν ἐν τῷ βάρει δὲν πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὸ πίνευ, διότι μεγάλως δι' αὐτῶν διευκολύεται ἡ πέψις.

Πάντως ὅμως πρέπει νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ «πᾶν μέτρον ἄριστον».

— ΑΠ —

ΜΑΘΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ

Τὰ πρόσωπα τῆς ἱστορίας ταύτης εἶνε τρία: ὁ ἐκ Σικάγου ἱατρός Γεώργιος Βέλιsson, ἡ σύζυγός του Μάρθα καὶ ἡ μὴς Λωροθέα Ἰξ, ἡ φημιζομένη ὡς ἀρίστη πνευματιστικὴ μεσάζουσα. Ὑπάρχουν δὲ ὡς θὰ ἴδῃτε καὶ ἄλλα πρόσωπα ἀφανῆ τῆς ἱστορίας ταύτης, ἦτοι τὰ πνεύματα.

Τὸ γεγονός εἶνε ὅτι ὁ κ. Βέλιsson καὶ ἡ σύζυγός του δὲν ἀνεγνώσκον καθόλου καλὰ ἀπύτιος χρόνον. Ὁ εἰς ἡμιῶτο τοῦ ἄλλου ἐπὶ πληθῶρα ἐλαττωμάτων, χωρὶς νὰ τῷ ἀναγνωρίζῃ οὔτε μίαν ἀρετὴν, ἰσχυρίζομενοι ὅτι ὁ τοιοῦτος βίος κατέστη πλέον ἀβίωτος. Οὔτω συνωμολόγησον τέλος ἀμφότεροι ὅτι δὲν ἐπῆρχεν ἄλλη διέξοδος ἀπὸ τὸ διαζύγιον, ὅπερ καὶ ὀριστικῶς ἀπεφάσισαν.

Αἴφνης ὅμως εἰς τὸν κ. Βέλιsson ἤλθε μία φαινή ἰδέα καὶ λέγει πρὸς τὴν σύζυγόν του. — Τὸ διαζύγιον θὰ γείνη καὶ πρέπει νὰ γείνη. Ἀλλὰ διὰ τὰ πεισθῆς, ὅτι τὸ ἄδικον

εἶνε ἰδικόν σου, προτείνω νὰ καλέσωμεν καὶ νὰ μᾶς κρίνῃ συγγενικὸν συμβούλιον ἀπὸ τοὺς μακαρίτας μας γονεῖς. Συμφωνεῖς εἰς τοῦτο;

— Μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀποδέχομαι τὴν πρότασιν, διότι ἐπὶ τέλους θὰ πεισθῆς, ὅτι σὺ μόνος εἶσαι ἡ αἰτία, ἀνέκραξε μετ' ἀποφασιστικότητος ἡ κ. Βέλιsson.

Οἱ σύζυγοι οὗτοι ἀμφοτέρωθεν μαριώδεις πνευματισταὶ, δὲν εἶχον καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι τὰ συγγενικά των πνεύματα θὰ τοὺς ἔκρινον μὲ πᾶσαν ἀμεροληψίαν καὶ δικαιοσύνην καὶ θὰ ἀπέδιδον ἐκάστῳ τὸ ἀνήκον δίκαιον ἢ ἄδικον, ὅπερ θὰ ἐρεῖχον.

Ἀμέσως λοιπὸν μετέβησαν εἰς τὴν μίς Δωροθέαν Ἰξ, μέντιον μὲ τὰ μέγιστα φημιζόμενον, ὡς εἶπομεν, καὶ ὡς παρέχον τὰς υπηρεσίας του ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Πρὸς μεζονα ἀσφάλειαν των ἀπέκρυψαν μάλιστα ἀπὸ τὴν μίς τὴν ἰδιότητά των ὡς συζύγων, βεβαιώσαντες ὅτι ἦσαν ἀδελφοὶ ἀπλῶς καὶ οὐδὲν πλέον.

Τὸ μέντιον ἀπεκοιμήθη καὶ οἱ τεθιεῶτες γονεῖς κληθέντες παρὰ τοῦ κ. Βέλιsson, δευτέρου πνευματιστοῦ, ἐλίσης ὡς ἐν ἀρχῇ ἐγράφαμεν, ἀπέτελεσαν τὸ δικαστικὸν συμβούλιον τῶν τέκνων αὐτῶν.

— Πνεύματα τῶν ἀγαπητῶν μας γονέων, εἶπεν ὁ κ. Βέλιsson, θὰ διαζευχθῶμεν ὡς βλέπετε, διότι εἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ ζήσωμεν μαζῇ. Ἄλλὰ πρῶτον δικάσατέ μας, σεβαστοὶ γονεῖς καὶ εἰπέτε μας ποῖος πταίει, νὰ τὸ γνωρίζωμεν.

— Εἶθε ζῶα! καὶ οἱ δύο.

Ἦτον ἡ φωνὴ τοῦ μέντιον, μεταβιβάουσα ἐκείνην τοῦ δικαστηρίου. Οἱ σύζυγοι παρετήρησαν ἀλλήλους ἔκκληκτοι, καὶ δὲν ἐξενυγαν τί νὰ εἴπωσι. Τέλος μετὰ μικρὰν σιωπὴν καὶ σκέψιν.

— Διὰ τί εἴμεθα ζῶα; ἀπήντησαν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον.

— Διότι, ἐὰν δὲν εἶσθε, δὲν θὰ ἐκάρτετε αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν. Πηγαίνετε λοιπὸν εἰς τὸ σπήτι σας, ἀνόητοι, ὅπου δὲν ἐννοεῖτε ὅτι παρασκευάζετε οὕτω τὴν καταστροφὴν σας. Οὐδεὶς οὖν πταίει, πλὴν τῆς μοῦρας ἀμφοτέρων. Ἐξετάσατε καλῶς ὁ εἰς τὸν ἄλλον καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι εἶσθε καλοὶ καὶ οἱ δύο καὶ θησαυροὶ ἀνεκτίμητοι. Πηγαίνετε καὶ θὰ ἰδῆτε.

Οἱ σύζυγοι Βέλιsson ἐφυγον ἐκεῖθεν κατάπληκτοι καὶ ὄμως καταγοητευμένοι. Ἐκαμῶν δὲ ἀμέσως ἐξετάσεις μεταξὺ των καὶ εἶνε τόσον βέβαιοι, ὅτι ἀνεκάλυψαν τοὺς θησαυροὺς,

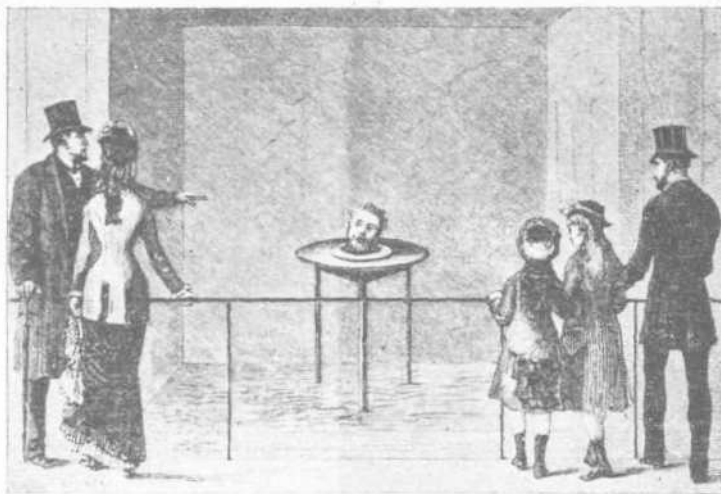
τοὺς ὁποίους εἶχον καὶ δὲν ἤξευρον, ὥστε σήμερον θεωροῦνται ἀπὸ τὰ πλέον ἀγαπημένα ζεύγη. Π..

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Η ΖΩΣΑ ΚΕΦΑΛΗ

Πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐν Παρισίοις καὶ εἰς ἄλλας ἐθρωπαικὰς πρωτευούσας, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, μεγάλη ἐπιτυχία ἐσημειώθη εἰς τὸ φαινόμενον τῆς ζώσης κεφαλῆς, ἥτις μὲ ὅλα τὰ προσόντα τῆς ζωῆς, ἐπὶ πινακίον τεθειμένη, ἄνευ σώματος, ὠμίλει, ἐκίνει τὸς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ συνομιλεῖ μὲ τοὺς παρισταμένους, ὡς νὰ ἦτον ἐπιτελής ἄνθρωπος.

Τὶ δὲ συνέβαιεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ πῶς ἐθρίσκετο μόνον ἡ κεφαλὴ ἐπὶ τοῦ πινακίου, ἄνευ τοῦ σώματος; Ἴδὼν ἡ ἐξήγησις τοῦ περιέργου τούτου φαινομένου.

Οἱ θεαταὶ νομίζουσιν ὅτι ἐφρίσεται κενὸν ὑπὸ τὴν τράπεζαν, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτως. Δύο καθρέπται κεκλιμένοι εἰς 45ο σχετικῶς πρὸς τοὺς τοίχους δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ κάτωθι τῆς τραπέζης, καλύπτουσιν ἀπ' ἐνὸς τὸ σῶμα τῆς κεφαλῆς ἀπ' ἑτέρου δὲ ἀντανακλῶσι τὸ ἔδαφος καὶ τὰ τείχη καὶ νομίζει τις ὅτι ὑπάρχει ὑπὸ τὴν τράπεζαν συνέχεια τοῦ ἔδαφους.

Οἱ καθρέπται δέον νὰ ᾄδωσι οὕτω πῶς τετοποθετημένοι, ὥστε ἡ ἀπεικόνισις τῶν τείχων ἐν αὐτοῖς νὰ συμφωνῇ μὲ τὸ ὄρατὸν μέρος τοῦ βάνους τῆς αἰθούρας. Ἀπαραιτήτως δὲ δέον ὁ χρωματισμὸς τῶν τοιῶν πλευρῶν τῶν τοίχων νὰ εἶναι παρεμφερές.

Οἱ θεαταὶ ἀπ' ἑτέρου πρὸς τὴν τοιῶν τοιῶν τοιῶν 4-5 μέτρα ἀπώτερον τῆς τραπέζης, ἵνα τὸ πείραμα ἦ τέλειον θεαματικῶς. Τοσοῦτον δὲ ἡ ὀπτική ἀπατηθῆναι εἶναι τελεία, ὥστε χρειάζεται νὰ πλησιάσῃ τις καὶ ἐγγίσῃ τοὺς καθρέπτας, ἵνα ἐνοήσῃ τὸ πείραμα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΩΝ
Γερμανός Ἰαπωνίδος

Η ΑΙΔΗΨΟΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Τὴν ἐπαύριον ἢ αὐτὴ ζωὴ ἐπηκολούθησεν, ὡς καὶ τὴν ἐπομένην καὶ καθ' ἑκάστην ὁμοίως διειργόμεθα τὰς ὥρας, ὡς μία οἰκογένεια ἐν μιᾷ ἐξοχικῇ οἰκίᾳ. Τὴν πρωΐαν τὸ λουτρόν, τὴν μεσημβρίαν τὸ φαγητόν, εἶτα συζήτησις καὶ ἀνάπαυσις καὶ τὸ ἑσπέρας περίπατος, δεῖπνον δικητυκῶν καὶ συνανκαστροφῆ μετὰ μουσικῆς καὶ παιγνίων. Καὶ ἡ λουτροθωμωικὴ αὕτη διασκεδάσις καὶ ἀπόλαυσις διαρκεῖ καὶ ἐξοκολοθεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀφ' οὗτου παρὰ ταῖς θερμικὰς ἐσκέφθησαν νὰ ἐγκταστήσουν τοιαῦτα ξενοδοχεῖα μετὰ ἐστιατορίου, ἐξώστου θερινοῦ, αἰθούσης συνανκαστροφῶν κτλ.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς τρίτης τῆς διαμονῆς μου ἡμέρας ἐπεσκέφθη μετὰ τοῦ κ. Βόγλη καὶ τοῦ υἱοῦ μου, (ὅστις εἶχεν ἔλθῃ ἐκ περιόδου τοῦ ἀπὸ σιδηροδρομικῆς ἐκδρομῆς τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Λαμίας, διὰ νὰ μεταβῶμεν εἰς ἡμῶν εἰς Βόλον καὶ ἐκεῖθεν ἐπιστρέψωμεν εἰς Ἀθήνας) τὰ βόρεια μέρη τῆς Αἰδηψοῦ πρὸς τὰ ὄρεινότερα διαμερίσματα καὶ τὰς θερμικὰς τοῦ κ. Μικρῆ, διότι, ὡς προείπον, ἐκτὸς τῶν Δημοτικῶν, ἅτινα συντηρεῖ ὁ δῆμος Αἰδηψίων, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι θερμικαὶ, ὡς τοῦ κ. Μικρῆ, αἵτινες εἶναι ἀξιόλογοι καὶ ὠραῖαι.

Ἡ Αἰδηψὸς κειμένη παρὰ θαλάσσιος καὶ εἰς τοὺς πρόποδας ὄρεινου διαμερίσματος τῆς Εὐβοίας, ὀλίγον ἀπωτέρω τῆς λίμνης, εἶναι φυσικο-παρὰδόξως ἄπασα θειο-μεταλλοῦχος, καθόσον ἀπὸ τῶν ἐγκατάων ἢ ποικίλων αὐτῆς ἐγκαρσίων σχισμῶν ρέουσι διαφόρων βαθμῶν καὶ θερμοκρασίας θερμὰ καὶ θειοῦχα ὕδατα, ἅτινα ἐκρίθησαν ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς κατάλληλα διὰ θεραπείαν ρευματισμῶν ἐξ οὗ καὶ κατασκευάσθησαν διάφοροι εἰς διάφορα μέρη τοῦ διαμερίσματος τούτου λουτῆρες καὶ ξενοδοχεῖα ὡς καὶ σχετικὰ πρὸς διαμονὴν τῶν προσερχομένων διὰ θεραπείαν οἰκίηματα.

Δι' οὗτο προχωροῦντες διὰ πλέον ἢ ἥττον εὐρέων καὶ μὴ ἐγκαρσίων καὶ εὐθέων δρομίσκων συναντῶμεν οἰκίαις ποικίλαις, μικρὰ μαγαζεῖα καὶ δίκην καλυθῶν πρόχειρα διαμερίσματα διὰ κατοικίαν τῶν ἀπόρων τάξεων· ἀπωτέρω δὲ ὀ-

πισθεν τοῦ πρώτου βορείουθεν λόφου μετὰ χαρᾶς διέκρινον μεγαλειτέραις ὠρκαῖς οἰκίαις, μαγαζεῖα καὶ ξενοδοχεῖα καὶ εἰς τὸ βάθος βλαβεῖς πλατεῖαι, πλησίον καλῆς δειροφυτείας, καινουργῆ κομψῆν μονόροφον οἰκοδομήν, ἐνθα τὰ λουτρά τοῦ κ. Μικρῆ.

Ἡ ἀποψὲς γύρωθεν ἀγροτικωτάτη καὶ νοστιμωτάτη, κάτωθεν δὲ τῶν δένδρων καθίσματα τοῦ παρκαίμενου καφεναείου, ἐνθα ἀρκετοὶ θαμνῶνες ὑπῆρχον.

Εἰσήλθομεν ἐντὸς τῶν λουτήρων τούτων, ὅπου μεγάλη ὄντως τάξις καὶ καθαριότης ὑπῆρχεν. Ἐξετάσαντες δὲ τὰ πάντα, ἐλάβομεν τὸ καθημερινόν μας λουτρόν, μεθ' οὗ ἐγγράψας εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, κείμενον ἐπὶ τραπέζης τὰς καλὰς ἐντυπώσεις μου, ἀπήλθομεν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ εἰς τὰ ἴδια, ἀφοῦ, ἐννοεῖται, ἐλάβομεν καὶ τὸ ὀρεκτικόν μας εἰς παρκαίμενον τῆ ὁδοῦ ταύτῃ καφεναεῖον.

Τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ φαγητόν τινὲς ἐξέφρασαν τὴν γνώμην νὰ μεταβῶμεν πάντες ἐν σώματι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον κί «Θέρμικ τοῦ Σύλλα» ὅπως διέλθωμεν ἐκεῖ τὴν ἑσπέραν μας μετὰ τῶν θαμνῶνων τοῦ ξενοδοχείου αὐτοῦ, πλὴν ἄλλοι συνειτώτεροι ἐξέφρασαν ἑτέραν γνώμην, ὅτι δὲν εἶνε πρέπον νὰ γίνῃ τοῦτο, διότι καὶ πολλοὶ εἴμεθα καὶ ἄλλοι δὲν θὰ ἔχουν διάθεσιν ν' ἀκολουθήσουν, ὥστε μετέβημεν περὶ τὰ εἴκοσι άτομα.

Ἡ ὑποδοχὴ μας ἐκεῖ ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὴ καὶ ἐλάβομεν εὐχαρίστως μέρος εἰς τὴν συνανκαστροφῆν τῶν. Ἄλλοι συνεζήτησαν ἐφρησυχάζοντες, παρὰ ταῖς γωνίας τῆς αἰθούσης, ἄλλοι χαρτοεπαίζον καὶ οἱ πλεῖστοι οἱ καὶ νεώτεροι κτεγίνοντο εἰς ποικίλαις εὐθύμοις ὁμιλίαις καὶ παίγνιαις καὶ ἄλλοι εἰς τὴν μουσικὴν. Ὁ κ. Θεοτόκης ἐπαίζε μπρίτζ.

— Ὁ πρωθυπουργὸς καθ' ἑκάστην σχεδὸν περὶ τὴν ὥραν τοῦ παίξων, μοι λέγει τις.

— Ἀφοῦ δὲν ἔχει ἄλλην ἀπασχόλησιν ἐδῶ, ἀπήντησα.

— Πῶς τόσαι ὑποθέσεις τοῦ Κράτους;

— Διαβάζοντι ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους τμηματάρχαις καὶ γραμματεῖς.

— Ὅστε λοιπὸν τίποτε δὲν κάμνει ὁ πρωθυπουργός;

— Πῶς, οὔτε στιγμὴν κάθηται ἡσυχάζων, τούνηκτιον ὅλον ἐργάζεται καὶ περισσότερον

Ο ΕΡΩΤΑΣ

Κτυπῆ γὰ μένα ἡ καρδιά σου.
Μὴν τὸ κρύβεις. Μοῦ τὸ λέγε:
τὰ λόγια σου καὶ τὰ φιλιὰ σου
καὶ τὰ μάτια σου οὖν κλαίει.

Μὴν ἀγαπᾶς με τὰ σωστά σου:
Θάσαι ποῦλι χωρὶς φτερά
θᾶχης σιμὰ τὰ δάκρυά σου
καὶ χίλιαις λίπαις, μιὰ χαρά.

Τόχω πάθει σὴ ζωὴ μου
καὶ τὸ ξέρω, εἶμαι παθός!
Σὲ λυπᾶται ἡ ψυχὴ μου
καὶ ἂν σὸ πῶ θὰ ἦμαι κακός

Μάθε ὁ ἔρως πῶς πεταεῖ
ἀπ' ἀγκαλιὰ εἰς ἀγκαλιὰ
θυμᾶται μιὰ, δυνά λησμοναεῖ
καὶ θέλει πάντα φρέσκα φιλιὰ.

ΜΙΛΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΧΑΪΝΕ

Γιατί 'ν τὰ ῥόδα δίχως χάρι;
Γιατί ἀγάπη μου καλή;
Γιατί τὸ γιοῦλι σὸ χορτάρι
ὅπως μολοῦσε δὲν μλεῖ;

Γιατί λυπητερό τραγοῦδι
λέγ τὰ πουλιὰ πρωτὶ, πρωτὶ;
Γιατί μωρῖζει τὸ λουλοῦδι
'σὰ λείψανο χωρὶς ζωὴ;

Γιατί δὲ λάμπει, δὲ ζεσταίνει
ὁ ἥλιος ἀπ' τὸν οὐρανό;
Γιατί 'νε ἡ γῆ σκοτεινιασμένη
'σὰ μνήμα μαῦρο σκοτεινό;

Γιατί κ' ἐγὼ εἶμαι βουρκομένος;
γιατί ἀγάπη μου χροσῆ;
Γιατί εἶμαι ἄμυθος ὁ καῖμένος,
Γιατί μ' ἀρνήθηκες ἐσύ;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ἀπὸ κάθε πολίτην.

Καὶ ὁ συνομιλητῆς μου ἐστράφη πρὸς ἐμὲ παρκαίρων με μετὰ περιεργείας καὶ εἶτα πάλιν τὸν πρωθυπουργὸν εἰς βάθος τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ἡ ὁμιλία αὕτη.

— Θέλετε νὰ ἀστειευθῆτε, μοι λέγει, ἐννοῶν, ὅτι τίποτε δὲν κάμνει καὶ οὐδόλως ἐργάζεται διὰ τὸ Κράτος.

— Τούνηκτιον θέλω νὰ εἶπω ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος διαρκῶς ἐργάζεται καὶ τώρα ὅπου παίζει τὸ μπρίτζ καὶ ὅταν κοιμᾶται ἔτι.

— Ἀστειεύεσθε ἢ μὲ εἰρωνεύεστε;

— Διόλου καὶ δυνάμεθα νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν ἅμα τελειώσῃ τὸ παίγνιον.

— Δὲν εἶνε πρέπον νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν, ἀλλὰ ἐξηγηθῆτε μοι πῶς ἐννοεῖτε, ὅτι ἐργάζεται ἀφοῦ παίζει.

Εὐχαρίστως ἰδοῦ· πρῶτον διότι εἶνε Ἑλλήνων ὡς ἡμεῖς καὶ δεύτερον, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν διαφορετικὰ νὰ κάμῃ. Καὶ τώρα τὸ βλέμμα του εἶνε μὲν ἐπὶ τῶν χαρτιῶν, ἀλλὰ ὁ νοῦς του εἰς τὰς ὑποθέσεις καὶ ζητήματα τοῦ Κράτους, τὰ ὅποια ἀκριβῶς οὔτε ἐπὶ στιγμὴν τὸν ἀφίχον νὰ ἡσυχάσῃ καὶ μάλιστα ὅταν κοιμᾶται ἡ ἐργασία αὕτη μεταβάλλεται καὶ εἰς ὄνειρα.

— Δὲν τὸ ἐννοῶ καλῶς.

— Νὰ σὰς τὸ ἐξηγήσω ἀμέσως. Ὅταν αἱ ὑποθέσεις σὰς κινδυνεύουν καὶ ἀπειλοῦνται, οἱ πιστωταὶ σὰς κρατοῦν τὴν ἐξώθυράν σὰς, ὁ πέλεκυς τοῦ θανάτου ἱσταται κρεμάμενος ἄνω τῆς κεφαλῆς σὰς, ἡ σύζυγος καὶ τὰ παιδιὰ σὰς διαρκῶς σὰς ζητοῦν τὸ ἔνα καὶ τὸ ἄλλο, τὰ ὅποια πρέπει ἀναποδράστως νὰ φροντίσῃτε καὶ ἐξοικονομήσῃτε ὅλως μετὰ τὸ προσωπικόν καὶ τὰ μέσα ὅπου ἔχετε, εἰμπορεῖτε νὰ φάγετε, νὰ παίζετε, νὰ κοιμηθῆτε χωρὶς νὰ ἔχετε πάντα ταῦτα διαρκῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς σκέψεώς σὰς; Τί λέγετε;

— Βεβαίως ὅχι.

— Αἱ λοιπὸν εἰς πρωθυπουργός δὲν εἶναι ποτὲ ἡσυχος καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τίς οἶδε ὁ νοῦς του ποῦ ἐργάζεται.

Παρκαίμενοι ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν ἐκεῖ παρκαίμενοι τὴν ἡσυχον διαβίωσιν καὶ τῶν θαμνῶνων τῶν «Θερμῶν τοῦ Σύλλα» ὅπου τὰ παίγνια, αἱ συζητήσεις καὶ ἡ μουσικὴ ἔδινον καὶ ἔπερνον ἐπίσης, μεθ' οὗ εὐχαριστήσαντες καὶ ἀποχαιρετήσαντες ἐπανήλθομεν εἰς τὰ ἴδια.

(Ἐπεταί τὸ τέλος)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ηρωικοδύμῳνον Συρίων 1710

Εἶστο ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀμὴν 1710 μῆνος δεκεβρίου, 3. στο καζρο τῆς Σύρας, στο ὕπτι τῆς ἀρχοντικοῦτῆς κερά ἐρίνης του ποτε φριγοῦ δαλεζιού καὶ γεινῆς του ποτε Γεοργακι πριντζι, εως ζὸν τοπον εκινο ερχοντε τα διο μεροι τα γραμμενα εις συμφωνῆα καὶ λογον παντρηῆα με του Θεοῦ Παντοκρατοροσ τ ν ὄρισμο, το ενα μεροσ ἠλεγομένη κερα 'Ερβινη το σε αλο ὁ κηρ μπε εδετοσ Βακοντιοσ του ποτε Μαρκον, οτι νά παρή ὁ υἱοσ τοῦ λεγομένου κυρ μπενεδετου ὄνοματου Μαρκοσ τιν κορῆν τῆς κηρα 'Ερβινης ὄνοματου Μαρῆα καὶ ουτοσ ὁ μαρκοσ ἱποσκετε καὶ θέλει τ ν αὐτῆ Μαρῆα διὰ γεινεκατου νομικῆν καὶ ευλογιτικητου ὄσκαθοσ ὄριζει ἡ ἀγεῖα του Θεοῦ καθολικῆ κῆι ἀποστολικῆ 'Εκκλῆσινα τῆσ ῥωμῆσ, παρομοιοσ καὶ ἡ Μαρῆα θέλι τόν Μαρκο. καὶ δια προκκι καὶ ὄνομα προυκιοῦ προτοταξῆν ὁ κυρ μπενεδετου υἱουτου του Μαρκοῦ τιν ευχῆν του Θεοῦ τῆσ Παναγῆασ καὶ τιν εδικνη του, παρομοιοσ ἡ μυτερατου ἡ κερα Φραντζεσκα επιτα του δινουν καὶ γραφουν απο ταπραματαῶνε τα στεκομένα σο καζρο καὶ στο χορῆσ ἀπόλα ταμυσα, τούσὸν κ ἰ ταζωντανακαὶ μασαρηῆσ τουσπιτιού, ρουχα του κρεβατιου, κουρούπια, καὶ νά του καμουν καὶ μπανφορεσα ῥωζια, καὶ μιαζῶνι πρασινα μεταξοτη, καὶ ενα ζευγάρι καρτζεσ πρασινεσ μεταξοτεσ καὶ ξεχοριζῆν τάρουχα του κρεβατιού ἠγουν τρυα ζευγαρηα σεντονια, μνα κουρτινα του καὶ να του καμν αλιν μῆα, τρυα παπλοματα, ενα εροματζο ὄπιο θελι, καὶ δεκαπέντε μοδια γενιμα τεσερα μοδια σικα, ἕνα μοδι μαγερεμα ενα κουρουπι κρασι, καὶ μνα κασελα καρενια σκαπουλῆ, καὶ τα μυσα χαλκοματα τῆσ ρακῆσ.

Καὶ ἀπο το αλο μεροσ ἡκερα 'Ερβινη ταζι τῆσ κοριστίσ τῆσ Μαρῆασ τιν ευχῆν του Θεοῦ, τῆσ Παναγῆασ του κυροτισ καὶ τιν εδικνιτισ επιτα τῆσ δονει καὶ γραφει κατατό προυκοχαρτι οπου τῆσ ειχεν καμὶ ὄμακαριτισ ὀκιριτισ, ἀλαγωντασ περὶ καπια πραματα κατατῆν εξουσῆαν ὑπόυ τισεφικεν ζὸν θανατον του οτε νά κυβερνισι ταπεδιασῶνε εἰσόλα ταπαντα ἠγουν τα σπιτια *σα κατιφορα* ανογια καὶ κατογια ὄλα ὄσεδρῆσκουντε μετὰ δικεοματαῶνε οπου εχουν τα λεγομένα σπιτια προσὸ καζρο, καὶ να γοδερη καὶ τα δοματα του ἄσ ρουσου του μαρκου ὄσαν ἀβλεσ, εἰσῶτοσὸν οπι να μῆν εμπορη να κτισῆ ποτέ ανογι εἰσαυτα ταδοματα καθοσ εχουν τουσ πατουσ μετου γεγομενου ἄν: *σοῦ ζαγγαροπουλου* το χοραφι. ζον *καρβουνοῦλακο* τὸ χοραφι ἀγορὰ ἀπὸ τον ζαματακι. ζιν *αχλαδα* το χοραφι πακτοσῆα ἀπο τὸν ποτὲ ἄν. φρερι ὄσευρισκετε *σο κυνι* το αμπελι ἀγορα ὄσευρισκετε *ζον λαλακια* τὸ χοραφι ἀποτῆν ζουγάνου του ποτε τομαζου φρερι *σο γελου* το χοραφι ἀπο προυκῆσ τῆσ μαναστίσ, το μυσο πραγμα *σο ευρο* τούσὸν ἀπο προυκι τῆσ μανασ τῆσ ὄαν καὶ ἀποτῆν ἀγορα. ζην *αῆα παρασκεβῆ* τῆν μυσῆ θεμονῆα μελόλατισ τα δικεοματα ἀποτῆσ μαναστίσ. *σο λιβαδι* ἡ ἡ ὄλοσκινο ἀγορα ἀποτῆν γεοργι ρουσο του ἄ. ἡ το μυσο ἀπο του κυροτισ. καὶ *ζου αφακον* ενα ποτιστικο ἀπο τῆσ μαναστίσ. καὶ διακοσῆα

γροσα μετροτα. ενα ερομα, τρυα ζευγαρηα σεντονια, τρυα παπλοματα. τρυσ κουρτινεσ, δυο ζευγηρια μπουσῶν, πρατζολα πατοτα. ενα ζευγαρι, χ ουσουμπροκαδα. ενα ἱπουκαμυσο πρασινοκευτισο, καὶ ενα κοκίνο. εννιζτο ενα ζευγαρι σκολαρικια σπιδοτα μαλαματενια τα πλεο μεγάλα πέντε δακτυλιδια μαλαματενι οπια θελει ἡμκνατίσ. ετερο ζευγάρι μπου εσμ πρατζολα ἀραδοτα μῆα καμίζορα ῥωζια ἀπο πετζα. δυο κασελεσ καρεννεσ τριαντα πιατα. νά τῆσ καμῆ δεκαπέντε ριλιῶν μπολια χρουσι. δε α καρεγλεσ ενα σκανιο δυο κατρεφτεσ. ενα ζευγαρι καρτζεσ ζαυταυκῆσ χρουσεσ καὶ ενα ζευγαρι ῥωζῆσ. ενα λεμο μπουτουνα μ. λαματενια δεκα ριαλι ἄνε. ενα χρουσο μεσοποκαμυσο. ενα χρουσο στομαχικο. καὶ ενα χρουσου κουτελιτι. εζι κουταλια καὶ εζι περουνια ασμύτικα το μυσο βαρκακι τὸ ψαράδικο. καὶ μῆνιν ἀμτενα ἀπυτόν ανεμομιλῶτόνε. μνα ὄβιγα. ενα μαγγανο, μνα σκαφή. ενα χαλκομα του σπιτιου. ενα τιγανι. τεσερα λεξάνια. ζούσ σαργολογοσ το μερτικο τῆν ελῆνὰ τ σμανατισ ενα ζευγαρι χερομιλουσ. δινουντισ καὶ ἠδιαδερισ το κοπριδι οπου εχονε *σα κατιφορα* ὄ σπιτια τῆσ. μετοτο ἄν καμῆα φορα ὄαν γενοῦσῆ τὰ αλατισ πεδια του νομου, καὶ εἰθελαν γιρεψουν να καμουν ἀδελφομυρι, ἀπομενει ἡ ἀνοθεν μανασῶνε να ἀπιλογατε.

Καὶ ἡ ευχημασ μετουτα τῆν συμφωνῆι, κ ἰ ἀνλαχει θανατοσ μῆα ἡ ἀλλῆσ μερῆασ μῆν εχοντασ κλυρονόμου νά στρεφοντε τὰ πραματα ζούσ προσιμιοσ, καὶ ἄν κάμουν καὶ ἀποθάνει παλ. ερεφουντε ὄσ ἀνοθεν καὶ διαβεθε τῆσ ἀλιθῆασ βαζουν καὶ μαρτιρεσ ἀξιπιτιούσ.

Γεωργιεσ γιουζινιανοσ μαρτιρασ
νικολοσ μαρκοσ του φραζεσκου μαρτιρασ

Ετερο το ἀδελφομυριτισ ἀπο αλεσ τῆσ μανδρεσ
καὶ το μυσο ποτιστικο *σα κατιφορα*

Πρε Γεωργιοσ Πριντζεζι
Καντζελαροσ 'Εκκλῆσοσ

Ἰποσθηποῦμεν ὄτι αἰ διὰ ἰῶτα λέξεισ φερουσιν ἐπ' αὐτοῦ πάντοτε στιγηῆν, ὄσ καὶ ἐν τοῖσ λοιποῖσ ἐγγράφοισ τῶν Συρίων παρατηρεῖται, ὄ γράφων τῆρεῖ πολλὰκιεσ τῆν ὄρθῆν γραφῆν αὐτῶν, ὄτι εἰρηται κάσρου ἡ πόλιεσ τῶν Συρίων καὶ τὸ *χωριόν* (ἀγνωστον ποῖον ἐξ ὄλων ἐννοεῖ), μὸδι εἶναι μέτρον γνωστόν, τὰ κατῆφορα εἶναι γνωσῆ συνοικία τῆσ πόλεωσ. αἰ λοιπαὶ τοποθεσῆα ἐπίτοσ γνωσῆα καὶ πᾶσαι αἰ ἐνδυμασῆα ἀναγεγραμμένα εἰνοῦτόωσ καὶ εἰκρινῶσ, ὄστε εἰσ τῆσ γνωσῆσ ἡμῆν εἰκόνασ τῶν παλαιῶν Συρίων δύνатаι τῆσ σαφῶσ νά διακρίνη τὸ πλεῖστον τῶν ἀναφερομένων κοσμημάτων καὶ ἐνδυμάτων.

Ἐν Σύρω τῆ 17 Νοεμβριου 1908

ΑΝΔΡΕΑΣ Κ. ΦΡΑΓΚΙΔΗΣ
Ἰατροσ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΒΙΟΠΑΛΑΙΣΤΑΙ

Αἰ σημεριναὶ κοιτωνικαὶ συνθηκαὶ ἐλαχθεῖσ καὶ ἀφόρητοι κατασῆασι, ἠγάγασαν τῆσ γυναικασ νά ἐπιδοθῶσιν καὶ εἰσ τῆσ πλεον βαναύσοσ ἀνδρικῆσ ἐργασῆασ.

Μετὰ τῆν ἐπιτυχη πρόσλιπῆν τῶν γυναικῶν εἰσ τὰ κατασῆματα καὶ ἐργασῆασι ὄσ γροφῆων, ταμῶν καὶ πωλητριῶν, ἐπάγγελμα εἰ-

ρασ οἰ παρινοἰ ἐβλεπον πολλὰσ ἀμαξηλάτιδασ καὶ μῆν *κολλήτριαν προγοραμμάτων*, ἀναρριχωμένην ἐπὶ τῆσ τοῖχου.

Τὸ πρῶγμα ἦτο κᾶπωσ σκανδαλωδέστερον καὶ δι' αὐτὸ βλέπετε εἰσ τῆν ἔνατι εἰκόνα πλῆθος περιῶρων, πολὺ ὀλιγότερον βεβαίωσ ἀπὸ τοῦσ ἀναγνώσῆασ μῆσ.

«Σ' Α Γ Α Π Ω»

Σ' ἐρώτησα : ἄν μ' ἀγαπᾶσ
καὶ μοσπεσ : Αἶν τὸ ξέρω.
Γιατὶ λοιπὸν μὲ τυραννῆσ,
γιατὶ νά ὑποφέρω ;

Καὶ μυσικῶ εἶνα φιλι
οτὰ χεῖλη σου ἀφῆνω
ὄ λυονδιόρικο παιδι
χωρῆσ κατὸ νά κρηνο

Ἄχ ! εἶσαι τίρανος μου λῆσ
μὲ μάτια βουκομῆνα
καὶ ὄρχησεσ εἶπειτα νά κλαῖσ
κ' ἐγὼ κοντὰ σὲ σῆνα.

Σὲ πλάνεμα, πῶσ νά σὲ πῶ.
Ἐτυχε νᾶσαι ντροπαλῆ
γὰ ν' ἀποφεύγησ τὸ φιλι
μου λῆσ : τὸ ξέρεῖσ «Σ' ἀγαπᾶσ».

ΜΙΑΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

— Ἐλένη, ξέχασα τὸ ποσποῶλι μου. Πῆταξέ το, πιθανόν νά μοῦ χρεῖασῆ.

— Ἄ ! Μπαβῶ ! ...Μπαβῶ...ὦ!...

— ὦ !

— Καλὰ τὸ ἐσκέφθηκα. Νά ποῦ μοῦ ἐχρεῖασῆ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ ΚΛΕΠΤΟΥ

Εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλιῶν, Λουδοβίκου τοῦ XIV βασιλεύοντος, εἰσῆλθεν ἡμέραν τινα εἰς κλέπτης. Ἐνῶν δε κατεγγύετο τὰ ξεκρεμάση ἐν ὄρολόγιον ἀξίας εἰσέρχεται αἰφνης εἰς τὸ δωμάτιον ὁ βασιλεύς. Ἀλλ' ὁ κλέπτης δὲν χάνει τὴν ψυχραιμίαν του καὶ φωνάζει πρὸς τὸν βασιλέα, τὸν ἑποῖον δὲν ἐγνώριζε.

Φοβοῦμαι ὅτι αὐτὴ ἡ σκάλα θὰ πέση. Δὲν ἔρχεσθε τὰ τὴν κρατήσετε, κύριε ;

Ὁ Λουδοβίκος νομίζει ὅτι ἦτο ἄνθρωπος τῆς ὑπηρεσίας του, ζητῶν τὰ ἐπιδιορθῶση τὸ ὄρολόγιον, ἐκράτησε τὴν σκάλαν καὶ ἐβοήθησεν τὸν κλέπτην τὰ ῥύγη ἀποκομίζοντα τὸ ὄρολόγιον.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ βασιλεὺς μαρθάνει τὴν κλοπὴν. Τὸ ὄρολόγιον τοῦ εἶπον ἐκλάπη ἀλλ' ἄγνωστον πῶς καὶ πότε.

Ὁ βασιλεὺς γελῶν ἀπήντησε :

— Σιωπή ! Εἶμαι συνένοχος.

Ἐγὼ ἐκράτησα τὴν σκάλαν τοῦ κλέπτου !

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

32. Αἶνιγμα

Εἶνε παντός τὸ ὄσ α ο ν
κ' οἰώνιον καταφύγιον
Εἰς τὰς ψυχρὰς ἀγκάλας του
φεύγουν οἱ πόνοι ὅλοι
Λευκὸν εἶνε τὸ κτίριον
καὶ ζεφεροὶ οἱ ὅλοι.

Κ' ἐνῶ τὸ σκότος ἔκλεισε
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκεῖ
Ἄν φύγ' ἡ πρώτη συλλαβὴ
τὸ φῶς ἤδη τοὺς κλει.

Καὶ πάλιν ἂν τὴν κεφαλὴν
λύτα μου, ἀποκόψης
θὰ ἀλλαγῇ ἡ ὄψις.

33. Γοῖθός

Σε | λα βχ | εΔθ |

34. Φύρδον μίγδον

Ημυρον — ζρω

35. Συμφωνόλιπον

* * ο * η * α * ο * ε * * *

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

15-16 ΤΕΥΧΟΥΣ

47. Ἐὰν ἀντιστραφῇ ἡ εἰκὼν σχηματίζεται ἡ δευτέρα ψυχὴ ἀκριβῶς εἰς τὴν προέκτασιν τῆς πρώτης.

48. Ψυχὴ — ψύχη.

49. Ἡ ὁπομοιὴ εἶνε πρῶτέρημα.

50. Σύζυγος ἡλίθιος.

Αὐται : Ἀφροδίτη Κίρκου ἐξ Ἀθηναίων 4. — Λάμπρος Βεάνης ἐκ Σμύρνης 1. — Γεώ. γ. Παντιᾶς ἐκ Θεσσαλονίκης 3 — Στ. Φέσης ἐκ Λαυρίου 2. — Χαρίκλεια Μαρτίνη ἐκ Πειραιῶς 4. — Ἐλπὶς Ζίφου ἐκ Πειραιῶς 4. — Μιλτ. Ἀθανασίου ἐκ Πατρῶν 4. — Ἄνας Πιπρηγόστου ἐξ Ἀθηναίων 4.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

N. M. Βῶλον. Σ ὄραμαί ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις ἐστάλησαν. — Ἀδ. Κ. Βῶλον. Παραγγεῖλια σας ἐξετέλεσθη καὶ ἐστάλη. Ἀναμένομεν νεώτερα. — Ρ. Τ. Κων)πολιν. Τὸ βρωμιούχον κάλιον εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν φωτ. πλακῶν χημειεύει ἵνα μὴ γίνεταί ἀποτόμως ἡ ἐμφάνισις. — Ε. Π. Γρίπολιν. Οἱ κολλοὶ εἶνε λεπτὰ ἄνθη. Τὸν χειμῶνα πρὸς φύσσονται ἐν θερμοκρασίαις. — Σ. Τ. Λάρισσαν. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Βιβλία ἐστάλησαν. — Α. Ν. Πάτρας. Βεβαίως ἂνα ἀμβάνομεν τινε εἰκο σγράφησιν καὶ ἔκδοσιν συγγραμμάτων.

ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Π Ρ Ι Ν Τ Ε Ξ Η

Κατασκευὴ καλλιτεχνικῶν τυπογραφικῶν ἐκμαγείων, clichés, διὰ τὴν εἰκοτογράφησιν ἐφημερίδων, περιοδικῶν, βιβλίων, ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων, τιμοκαταλόγων ἐμπορικῶν κ.τ.λ.

Πλουσιωτάτη συλλογὴ ἐδρίσκειται παρ' ἡμῶν, κοσμημάτων, τίτλων, συμβόλων ἐργοστασίων, προσωπογραφικῶν καὶ παλαιὰ clichés occasion διαφόρων εἰδῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Γωλία Εὐριπίδου — Σωκράτους 2

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ»

1 — ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ — 1